

لنت (فصل روزه و تفکر درباره مرگ و قیام مسیح)

روز بیست و سوم

هر که گناه خود را بپوشاند، بر خوردار نخواهد شد؛ اما هر که آن را اعتراف کند و ترک نماید رحمت خواهد یافت.

امثال سلیمان ۲۸: ۱۳

دعوت به توبه

اعتراف کردن به گناهان همیشه برای من یکی از قسمت‌های جذاب ایمان مسیحی بوده است. البته مطمئن هستم که افراد مختلف نظراتی متفاوتی درباره دیدگاه من دارند. دیدگاه من نسبت به اعتراف، مربوط به تجربه روحانی‌ام می‌شود. ممکن است اعتراف به گناهان گاهی عملی مذهبی و از روی اجبار به نظر آید ولی من شخصاً در موقعیتی خاص، به قدرت عظیم اعتراف پی بردم. موعظه آن روز درباره یعقوب ۵: ۱۶ بود و واعظ درباره شفای مرد علیل در متی ۹: ۱ صحبت می‌کرد. یعقوب ۵: ۱۶ می‌گوید: "نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف کنید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید زیرا دعای مرد عادل در عمل قوت بسیار دارد." آن مرد فلج لزوماً به گناهانش اعتراف نکرده بود ولی نیازش را برای دوستانش آشکار ساخته بود. ایمان دوستان او به توانایی عیسی برای شفای دوستشان آنقدر عظیم بود که به خاطرش جمعیت حاضر را کنار زدند و سقف جایی را که عیسی در آن حضور داشت، سوراخ کردند. موضوع جالب توجه، کلماتی است که عیسی به زبان می‌آورد: "ای فرزند، گناهان تو بخشیده شد." مرد علیل در آن لحظه مکاشفه‌ای عظیم دریافت کرد؛ عیسی فراتر از یک شخص معجزه‌گر است! او فرزند خدا است! او شخصی است که می‌تواند در آن واحد هم گناهانمان را ببخشد و هم شفایمان دهد!

کودکی را فرض کنید که در حال انجام کاری که نباید انجام می‌داد، زانویش زخمی شده است. او به خاطر شرمندگی از کاری که انجام داده است، زخمش را پنهان می‌کند و به خاطر عدم رسیدگی به آن، زخم چرک می‌کند. وقتی ما فکر می‌کنیم گناه را تحت کنترل داریم و یا معطل می‌کنیم و برای اعتراف و طلب بخشش نزد خدا نمی‌رویم، احتمالاً خداوند نیز درباره ما چنین احساسی می‌کند. نکته ظریف این موقعیت اینجا است که خدا می‌داند که شما مرتکب چه عملی شده‌اید! او تنها منتظر است که شما آن مشکل را با یک ایمان‌دار قابل اعتماد مطرح کنید تا او نیز به شما پیوندد و برای جاری شدن شفا دعا کند. خداوند نه تنها وعده شفا داده است، بلکه رحیم نیز هست و مجازات نخواهد کرد.

تفکر و تعمق:

آیا دوستانی دارید که برای شما در دعا بجنگند؟ از مسیح بخواهید تا چنین دوستانی را نشانتان دهد و اگر ندارید برایتان فراهم سازد.

خدا! لطفاً چنین دوستانی را برایم فراهم ساز تا بتوانم به آنها اعتماد کنم و رابطه‌ای عمیق را با آنها بنا کنم. دعا می‌کنم که این دوستان با تمام قوا به من کمک کنند و مرا نسبت به کلام تو پاسخگو نگاه دارند. دعا می‌کنم که مرا دلیر بسازی تا بتوانم به آنها اعتماد کنم و مشکلاتم را با آنان در میان بگذارم و تو در قلبشان عمل کنی تا مرا درک کنند. دعا می‌کنم که با خارج کردن این نقاط تاریک و پنهان از قلبم و قرار دادن آنها در نور تو، بتوانم در آزادی که صلیب تو فراهم کرده است قدم بردارم. به نام عیسای مسیح، آمین!

The Season
of
Lent

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به انستیتو کتاب مقدس پارسیان است و استفاده از آن بدون ذکر منبع مجاز نمی‌باشد.